

*He estat feta possessió
seva per a lloança de
la seva glòria jo que de
bon començ he posat
en el Crist la meva es-
perança.*

(Cf Ef 1, 11-12)

MARIA - ROSA RIPOLL I CADENA

monja benedictina

ha mort, víctima d'accident, el 6 de març de 1978, als
45 anys d'edat i 25 de vida monàstica.

Ha servit el Senyor i els germans amb alegria i fidelitat.

*Cada jorn m'espera la teva sorpresa,
sempre nova,
que m'empeny vers l'infinit.*

*Dia rera dia, any rera any,
per Tu miro endavant
buscant-te en cada germà.*

*Ara accepto la petitesa
del meu tranquil caminar
perquè sento que Tu
m'agafes per la mà,
i vaig confiada vers la sorpresa
que cada albada m'ha de portar.*

*I somric a cada bellesa
que se'm presenta al davant
i ploro quan el pecat esmicola
el teu amor.*

*I camino, i canto, i estimo
superant el meu dolor.*

*I t'espero, o gran sorpresa,
t'espero i no em fas por.*

MARIA-ROSA

La germana MARIA-ROSA va venir al santuari marià de Puiggraciós amb cinc altres monges benedictines el dia 8 de setembre de 1973. S'hi installaren com a petita comunitat de pregària contemplativa davant Déu i d'intercessió pels homes, fidels a aquella vella màxima de Sant Benet «Ora et labora»: PREGA I TREBALLA.

Som molts els cristians d'aquest racó nostre del Vallès Oriental i d'altres contrades que, d'aleshores ençà, hem experimentat, en pujar al santuari, el goig del testimoni d'ofrena gratuïta a Déu i de la invitació a la pregària serena i profunda.

La germana Maria-Rosa deixà Puiggraciós el dia 3

P A U S A

MARIA ROSA

Era monja benedictina. La vaig conèixer en diverses estades amb la comunitat del Puiggraciós. Fa pocs dies m'assabentaren que havia mort d'accident.

No ens deixa sols. Servarem per sempre el record de la netedat riallera del seu esguard, del recolliment plàcidament confiat que traspuava en la pregària.

I un dia la paraula se'ns farà més transparent, i la tendresa esdevindrà menys difícil, i tantes converses inacabades floriran en una terra nova on el sol no es pondrà.

Perquè la Pasqua sempre té noms i cognoms.

De la Maria Rosa hem heretat l'esperança.

J. M. L.

AVUI 30-3-78 Dijous de Pasqua

de desembre de 1977 per prendre la responsabilitat d'un nou servei que li confiava la mare abadesa del monestir de sant Pere de les Puelles de Barcelona.

En deixar-nos definitivament: orfes d'aquella rialla que deixava transparentar el seu esperit cristià i ambiciosos del record del seu testimoni de fidelitat al Crist, RONSANA ofereix als seus lectors aquest pom de records, entre els quals excel·leix aquesta poesia seva on podem veure-hi, com en un autoretrat, el sentit de la seva vida i de la seva mort com a realització de la seva consigna de professió religiosa «SOM LLOANÇA DE LA SEVA GLÒRIA» i com a preparació del seu Pasqual Encontre amb Jesucrist.